

ПЕСЕН.

Що ми е, майко, паднала
В сирашко сърце зла рэна:
Да расна и да порасна,
По скоро голям да стана;

Та па да скокна отида
В тия Софийски пазари,
Воловци брезе да купя.
Се с позлатени юлари.

Воловци в рало да впрегна,
Вжв рало, майко ковано,
Бащини ниви да сея
С това ми семе отбрано.

Пшеница да си пожжна,
Та тебе, клета, да храня.
Да каже мало голямо:
Бащина мила отмена

Ст. Дриновъ

